

Rosanne en Annemiek zijn thuisbegeleiders: 'We focussen ons echt op het kind'

Foto: indebuurt Gouda

Aangeboden door **Stichting Perspektief**
6 februari 2019

Rosanne en Annemiek werken allebei als thuisbegeleiders bij Stichting Perspektief. Op dit moment zijn zij vooral bezig met de begeleiding van jongeren. "We helpen klanten om balans, rust en structuur terug te vinden in hun thuissituatie", vertelt Annemiek.

"Het allermooiste aan ons vak? Geen mens is hetzelfde en je leert elke dag nieuwe dingen. Soms moet je ook echt je eigen principes overboord gooien om iemand te kunnen helpen. De kleine stapjes die je ze dan ziet maken zijn zo mooi om te zien. Ook die moeten namelijk gevierd worden", zegt Annemiek.

Het gaat om de kinderen

Jeugdbegeleidster Rosanne is pas vierentwintig, maar heeft al genoeg ervaring. "Ik kom nu al twee jaar bij een gezin dat het erg moeilijk heeft gehad. De ouders konden eigenlijk helemaal niet meer met elkaar communiceren zonder ruzie te krijgen en daar werden de drie kinderen die zij samen hebben de dupe van. Twee van de drie kinderen wonen bij hun moeder, de ander bij de vader."

"De kinderen zijn het allerbelangrijkst in deze situatie"

"Eigenlijk kwamen ze samen nergens meer uit, ze communiceerden alleen nog maar met elkaar door middel van een schriftje. Ik werd de tussenpersoon van de ouders. Ik kom twee keer per week bij het gezin om ze te helpen en vooral veel te praten. Ik heb veel contact met beide ouders en heb ze in laten zien dat de kinderen in deze situatie het allerbelangrijkst zijn. We spraken af om met het hele gezin één keer in de twee weken bij elkaar te komen om afspraken te maken. Nu, twee jaar later, bellen ze elkaar zelfs om afspraken te maken over de kinderen. Zo hebben ze bijvoorbeeld Sinterklaas en kerst samen met de kids gevierd."

Heb jij hulp nodig?

De thuisbegeleiders van Stichting Perspektief geven begeleiding achter de voordeur aan mensen van 0 tot 100 jaar. Stichting Perspektief biedt ook begeleiding aan alleenstaanden of mensen zonder kinderen. Zit jij of iemand die je kent in een situatie waar ze

"Nu dat zo goed gaat, gaan we verder met het werken naar co-ouderschap, kijken we naar de financiën en andere problemen. Het is echt heel fijn om de groei van dit gezin te zien in de afgelopen twee jaar. Daar doe je het echt voor."

Alsof het je eigen kind is...

Annemiek is sinds driekwart jaar de jeugdbegeleider van een Marokkaans jongetje van acht jaar. "Het is een heel triest verhaal, ook dat maken we regelmatig mee. De moeder van het jongetje heeft een verstandelijke beperking en had een man die zowel tegen haar als hun zoon geweld gebruikte. Het was zelfs zo erg dat de vrouw naar een blijf-van-mijn-lijfhuis ging en het jongetje in het ziekenhuis belandde en in een pleeggezin terecht kwam. Gelukkig wonen moeder en zoon nu samen en werken hard aan hun toekomst. Vader is inmiddels overleden en dat geeft het gezin – hoe gek het ook klinkt – de rust die ze nodig hadden."

"Ik focus mij echt op het kind"

"Het jongetje heeft een flink trauma overgehouden aan de gebeurtenissen en moeder eigenlijk ook. Mijn opdracht is nu eigenlijk om te kijken hoe moeder dit alleen kan gaan doen. Een van de drempels is dat moeder alleen Berbers spreekt. De gesprekken met haar worden dan ook gevoerd door een collega die de taal kent. Ik focus mij echt op het kind."

"Het jongetje spreekt inmiddels echt heel goed Nederlands. Hij begon op het basisonderwijs, maar hij vond het moeilijk om goed te communiceren met andere kinderen. Sinds kort zit hij nu op het speciaal onderwijs. Ook ga ik met hem op woensdagmiddag sporten in Gouda, daar geniet hij zo erg van. Ook doen we spel aan huis, zodat hij meer contact krijgt met andere kinderen en met ze leert spelen."

"Eigenlijk doe ik dingen met hem die ik ook met m'n eigen kinderen zou doen. Zo zijn we aan het oefenen met fietsen. Ik breng hem elke ochtend op de fiets naar school en haal hem 's middags ook weer op. Ook zijn we de moeder aan het leren fietsen. Het doel is natuurlijk dat zij hem uiteindelijk zelf fietsend naar school kan brengen en ophalen. Laatst zaten we op de fiets naar school en zei hij: 'ik heb zo'n gelukkige dag'. Ja, dan smelt je toch."

Overleggen is belangrijk

"Wij leren de ouders ook echt wat, we nemen ze aan de hand mee zodat ze het zelf ook op kunnen pakken. Denk bijvoorbeeld aan het helpen bij een werkstuk dat een kind voor school moet maken. We overleggen regelmatig met de begeleiders en personen die de mensen zelf aanwijzen als belangrijk in het proces. Het gaat dan om iedereen die betrokken is, dus dat kunnen ook vrienden of familie

hulp bij kunnen gebruiken? Kijk dan op [deze pagina](#) van de gemeente. "We hebben bijna nooit wachtlijsten en kunnen dus snel in situaties instappen", zegt Rosanne. "We voorkomen met thuisbegeleiding dat mensen of gezinnen in zwaardere situaties komen."